

ישוע אמר להם: 'לכו אחרי'

שבת אחר הצהריים

קיראו את הפסוקים הבאים לקראת שיעור השבת השבועי: יוחנן 5:1-10; לוקס 9:2; התגלות 6,7,14; לוקס 10:1-19; מעשי השליחים 11-27:26; התגלות 3:20.

פסוק לשינון: "אַחֲרַי זֶר לֹא תִלְכְּנָה (הצאן) כִּי אִם תִּבְרַחְנָה מִמֶּנּוּ, מִפְּנֵי שְׂאִינָן מִכִּירוֹת אֶת קוֹלָם שֶׁל זָרִים" (יוחנן 5:10).

בשנת 362 לספירה ערך הקיסר ג'וליאן מסע תעמולה לתחיית הפגאניות (עבודת אלילים). המשיחיות התפשטה בכל רחבי האימפריה הרומית ויחד עם מנהיגי הדת הפגאנים הוא היה מודאג בשל כך. עצתו של ג'וליאן לכוהן פגאני חשוב מבטאה את חששותיו ומהווה רמז לסיבה שהמשיחיות גדלה למימדים: "מדומני שכאשר הזנחנו העניים ולא קיבלו יחס מהכהונים הפגאניים, שמו לב לכך הכופרים הגליליים (המשיחיים) ונתנו עצמם לפעילות נדבה... הם תמכו לא רק בעניים אלא גם בחלק מאיתנו, כולם יכולים לראות שאנשינו לא מקבלים תמיכה מספקת מאיתנו". - מצוטט בספרו של רודני סטארק, 'Cities of God' (San Francisco: HarperCollins Publishers, 2006), p.131.

הרומים חשבו שהמשיחיות תדעך כשנצלב מנהיגם ישוע המשיח. במקום זאת המונים החלו להצטרף לאמונה וללכת בעקבות ישוע. איזה נימוק הם נתנו ל'ביעייה' הזו? חסידי ישוע הפגינו את אהבתו בכך שענו על צרכיהם של הסובבים אותם. כך עשה ישוע כשהיה כאן וכך צריכים גם חסידינו לפעול. אין פלא שרבים נענו לקריאה ללכת בעקבות ישוע.

הן מכירות את קולו

קיראו את יוחנן 16, 5-10:10. כיצד ממחישים הפסוקים האלה את החשיבות שבפיתוח מערכות יחסים אוהבות וחיוביות עם הקהילה סביבנו כנציגיו של ישוע, ולהובילן לישוע? כיצד נוכל לעזור להם להכיר את קולו?

לחישה מחבר בכוחה למשוך הרבה יותר מקריאה בקול רם של זר. כשאנו מתיידדים עם חברים שלומדים לבטוח בנו, הרועה הטוב יכול לפעול דרכינו על-מנת לעזור להם לשמוע ולדעת את קולו וללכת בעקבותיו. חשוב כמובן שנדע לזהות את קולו של ישוע בעצמנו, לפני שננסה לעזור לאחרים. אנחנו צריכים יכולת משמיים להבחין ולהבדיל בין קולו הערמומי של השטן לבין קולו של ישוע אדונינו. בל לנו לשכוח לרגע את העימות הגדול המתחולל בכל עת ואת העובדה שיש לנו אויב שפועל כנגב בכדי למנוע מאיתנו ואחרים גישה לישוע והתחברות במערכת יחסים גואלת עם המשיח. למרות כל הסיכונים האלה אנו יכולים להוות כמוליכים של עזרה ללמד אחרים לשמוע את קולו של ישוע. הוא מדבר דרך הטבע (למרות ההרס שגרם החטא הקדמון), מקרים שקורים בהשגחה עליונה, בהשפעת רוח קודשו, אנשים אמינים ודְּבָרָו כמובן. (קיראו גם את פרק י': "דעת ה' ", בספר 'הדרך אל המשיח', עמ' 69-64).

תוך שאנו מצייתים לקול הזה, נוכל להוביל אחרים אליו. מה שלא נרצה להיות זה עיוורים המובילים עיוורים (מתי 14: 15). מה היה בישוע שמשך אליו נפשות? הסיבה לכך היא שהוא נתן מעצמו בלי שמץ של אנוכיות. כשאנו כגוף פועלים בלי אנוכיות ולוקחים על עצמנו את אופי המשרת, ומאפשרים לאדון לפעול דרכינו ולחיות את חייו דרכינו, יימשכו גם אחרים לקריאתו של המשיח. כנציגיו של הרועה הטוב, עלינו לשקף את אופי פועלו כשאנו קוראים לאחרים ללכת בעקבותיו. אמיתות בדברים ומתן שירות אמין שמשקף את הקרבתו של ישוע ואהבתו, פותחים את אוזני אילו שאנו מנסים לעזור להם ומסירים מחסומים בינינו לבין הקהילה שאותה אנו משרתים.

באילו דרכים תוכלו לעזור לאחרים 'לשמוע' את קולו של הרועה הטוב?

עלינו לבקש ולדרוש

קיראו את לוקס 10:19, מארק 1:17, לוקס 2:9 והתגלות 7,6:14. איזו נקודה משותפת יש לכל הפסוקים האלו? מה הם מלמדים אותנו?

במשך שנים התפללה קהילת בית כנסת אדבנטיסטי: 'אבא שבשמיים, אנא משוך את אנשי הקהילה סביבנו לבית הכנסת שלנו ואליד' - כאילו שבית הכנסת שלנו הוא מעין מגנט עצום שימשוך אליו כמעשה קסם אנשים לתוכו. אמנם לפעמים נכנסים אנשים לתוך בתי הכנסת שלנו ומבקשים אחר אלוהים מבלי שום מאמץ מהכיוון שלנו. אולם מה על קהילת בית הכנסת שלכם לעשות אם שנים עוברות ואף אחד מן הקהילה אינו נכנס בעד דלתות הבניין? אם כל שאתם מתרכזים בו זה להתפלל בעד אנשים שיבואו, אינכם הולכים בעקבות ישוע ושיטותיו לעשיית תלמידים. הוא התערב בקהילה, התחבר איתם ותר אחר אנשים להושיעם.

"אל לנו לחכות לנפשות שיבואו אלינו; עלינו לבקש אותן באשר הן נמצאות... ישנם המונים שאליהם לא תגיע הבשורה הטובה אלמלא ניקח אותה אליהם." (אלן גיי ווייט, 'הדוגמאות המאלפות של המשיח', עמ' 229).

מטאפורות שונות מתארות את רעיון הביקוש של הנפשות:

1. הרועה עוזב את 99 הכבשים שבעדר ומבקש אחר כבשה אחת שאבדה (מתי 18:14). ישוע מספר משל זה בהקשר ההתראה לטפח את 'הקטנים האלה' ולגונן עליהם מפני החטאים. אם נרצה נוכל לפרש ש'הקטנים האלה' יכולים לכלול משיחיים טריים. אם הם ישוטטו חזרה לעולם ולמנהגיו, כמו ישוע עלינו לחפש אותם ולדרוש אותם ולהביאם חזרה אליו. הנקודה היא שעלינו לבקש את האובדים באופן יוזם. עלינו להשקיע מאמצים למצוא אותם. ייתכן שיבוא מישהו לבית הכנסת שלנו ישר מהרחוב לידנו ויבקש: 'למדו אותי על אלוהים, ישועה והאמת', אולם מקרה כזה אינו מעיד על הכלל אלא, יוצא מגדר הרגיל.

2. "שיטתו של ישוע" לבקש את האובדים "לא יכולה להיות נטולת פרי" (אלן גיי ווייט, The Ministry of Healing, p. 144). האם אנחנו מתמקדים רק על הפרי הנגיש לנו, זה שבהישג יד, כגון אלו השותפים לתפיסת העולם שלנו כמשיחיים, אלו מבתי הכנסת השונים? מה אנחנו עושים על-מנת להשיג את אלו שקשה יותר להשיגם- החילוניים, חסרי האמונה, המוסלמים, היהודים האורתודוקסים, הקתולים, הבודהיסטים וכולי, לדוגמה? היסטורית מצאו שותפינו להשקפת עולם משיחית רלוונטיות מסויימת איתנו האדבנטיסטים, אולם עלינו לפעול ביעילות רבה יותר לשיתוף אמונתנו עם קבוצות אמונה שונות בעולם.

הגשר

לעיתים פועלים בתי כנסת בקרב הקהילות הסובבות אותן בפרוייקטים בתחום הבריאות, המשפחה, נושאים אישיים, כלכלה, ניהול קונפליקטים וכולי, אותה קהילת מאמינים יכולה לשאול את עצמה: 'מהו הגשר? כיצד נוכל לגרום להם לרצות ללכת בעקבות ישוע?' אולם במקום לשאול מהו הגשר אולי כדאי שנשאל 'מהו הגשר?' והתשובה לכך היא: 'אתם!'

"הטענה המשכנעת ביותר לטובת הבשורה היא משיחיים אוהבים ואוהבים". (אלן ג'י ווייט, 'The Ministry of Healing, p. 470).

קהילות מאמינים שמצליחות לשמור את המבקרים אותם מעוניינים בין אירוע לאירוע ובין סדנא לסדנא, מבורכות בחברים שאוהבים את האלוהים ורוצים לפתח מערכות יחסים לטווח ארוך. מאידך, חברי בית כנסת שאינם שמים לב לגישה שלהם למבקרים ואולי אפילו עצלים במאמציהם, עלולים לגרום להשפעה שלילית על נסיונות בית הכנסת להושיט יד בקהילה.

"אלוהים אינו פועל להביא נפשות רבות לאמת, בגלל חברי בית הכנסת שאף פעם לא חזרו בתשובה, ובגלל אלו שפעם חזרו בתשובה אלא שחזרו לסורם - למעשיהם הקודמים. איזו השפעה תהיה לאלו על חוזרים בתשובה חדשים? האם לא יגרמו למסר שניתן מאלוהים להפוך לחסר תועלת?" (אלן ג'י ווייט, 'Testimonies for the Church, (vol. 6, p. 371).

קיראו את לוקס 10:1-19. מדוע חש זכאי שהוא צריך היה לטפס על עץ על-מנת לראות את ישוע? אילו לקחים נוכל לקחת מהסיפור?

תארו לעצמכם מה היה קורה אם היו אלה שחסמו את הדרך לישוע ביריחו נותנים ליבם אל העניין הרב שגילה זכי, ורצונו להיות קרוב לישוע, והיו מזמינים בחום ובאהבה את 'החוטא' הזה לבוא לרגלי הגואל. אנחנו, כחלק מהקהל הזה שמסביב לישוע חייבים לאהוב כשם שהוא אהב את אלו הנאבקים, עד כדי שאהבתנו 'מדבקת' אחרים. אם אנו מודעים מאוד לאהבתו של אלוהים וחסדיו כלפי חוטאים כמונו, נימלא בתשוקה לבקש את אלה שמחוץ לקהל המאמינים, חסרי המעלה הרוחנית, וננחה אותם לעבר המשיח. כיצד אתם מתנהגים עם פנים חדשות בבית הכנסת? האם אתם עושים כל מאמץ לשוחח איתם? או שמא אתם מתעלמים מאנשים אלו במחשבה שמישהו אחר יכול לשרתם? מה תלמדו מתשובתכם ומה תצטרכו לשנות?

ההצעה

ישוע ותלמידיו ריפאו את החולים והפנו את ליבם של הנרפאים לנושאים שקשורים בחיי נצח. (ראו אלן ג'י ווייט, p. 20. The Ministry of Healing). מארק פינלי מזכיר לנו שאם איננו מציגים לאחרים את אלוהים, זה בעצם רשלנות רוחנית. שיטתו של ישוע לבישור הייתה לשנות אותם בתחומים שבהם היה להם הצורך הגדול ביותר. זוהי שליחות רפואית. ישוע לא הסתפק בריפויים פיזיים ותו לא. היעד הוא חיי נצח בישוע. שליחות רפואית לא מחייבת להתחיל בהצעה ללכת בעקבות ישוע, אלא שהיא צריכה להוביל לכך. בגלל אהבתנו לבני אדם נשאף להציע להם את כל מה שישוע מציע. התוכלו לומר: 'אני מוכן לדאוג למלא אחר החלק הראשון של שיטתו של ישוע, אבל לא את החלק שבו אני צריך להציע להם ללכת אחרי ישוע, זה לא התחום החזק שלי?' אם תעשו את החלק הראשון ייתכן שתפתיעו את עצמכם במתן עדות אוטומטית על ישוע וזה יהיה כל כך ספונטני וטבעי, הרבה יותר קל, משום שהכנתם את הקרקע, את 'אדמת' ליבם. ככל שתכירו יותר את האנשים שאותם אתם משרתים, היו עירניים יותר להזדמנויות לדבר על אמונה ועל מה שישוע נחשב עבורכם. חפשו הזדמנויות להביא את הנושאים הרוחניים בשיחה. שאלו את החברים החדשים שלכם על משפחותיהם, משלח ידם ודתם, מה שפותח את הדלת לחלוק עימם את העדות שלכם. בעצם עדויות אישיות יכולות להיות בעלות ההשפעה הגדולה ביותר, דרך מעולה לתת עדות, משום שאין בהם שום דבר מאיים. מתן עדות שונה הוא מלשאת דרשה; אתה פשוט מספר את סיפור חייך, ולכולנו סיפור על מה שעשה ישוע בחיינו.

קיראו את מעשי השליחים 27-11:26. השליח שאול נותן עדות אישית למלך אַגְרִיפָה. מה ניתן ללמוד מכך אם ברצוננו לתת עדות על ישוע?

שימו לב לשלבים השונים. שאול נותן עדות על האישיות שהוא היה לפני שידע את האדון. בהמשך הוא סיפר על מקרה התפנית החדה- חוייתו בעת המפגש עם האדון. לאחר מכן הוא מספר על הדרך שבה פועל אלוהים בחייו מאז. ולסיום הוא פונה למלך ומבקש ממנו לשקול חזרה בתשובה לעצמו.

למרות שאין זה מחייב שהסיפור שלנו דרמטי כמו זה של שאול, מהו הסיפור האישי שלכם עם ישוע? כיצד תוכלו ללמוד לשתף סיפור זה עם אחרים בתזמון הנכון?

בקשו ותמצאו

קיראו את התגלות 3:20, מתי 7:7,8 ויוחנן 1:12. באילו דרכים מקושרים הפסוקים הללו? מה הם באים ללמד אותנו על ביקוש האדון ולמצוא אותו?

הפסוקים האלו מראים שאנשים חייבים להיות פתוחים לבקש ולחפש אחר האדון ולהיות פתוחים לקבל אותו לליבם. בו בעונה אחת עומד ישוע מאחורי הדלת (דלת ליבם) ומקיש על הדלת בבקשו להיכנס (הת' 3:20). מציאויות אלו אינן נוגדות אחת את השנייה. האדון פועל בליבם של אנשים ברוח קודשו ומושך אותם אליו גם אם הם לא ממש מודעים לכך שזה בעצם מה שקורה להם. לעיתים קרובות הם מחפשים דברים שחיינם לא מציעים להם. איזו זכות היא להיות לידם ולהפנות אותם לכיוון הנכון ולעזור להם להבין טוב יותר מה בעצם חסר להם. עובדה היא שדרכיכם יכול ישוע לדפוק על דלתות ליבם של אנשים בקהילה שלכם, וכל מי שפותח את הדלת ברצון ומקבל את האדון לליבו יקבל גם שפע ברכות (הת' 3:20, יוח' 1:12). הוא גם מזמין את חסידיו לבקש ולהקיש על 'דלתו' ולקבל את 'המתנות הטובות' של ממלכתו (מתי 7,8,11). כשרוח הקודש מניעה אתכם שמישהו מוכן לפתוח את ליבו למשיח, שאלו: 'אולי ברצונך להתפלל ולקבל את ישוע המשיח ולהצטרף למשפחתו?' הרי לכם דוגמה לתפילה שהיא/הוא יכולים להתפלל: 'אבינו שבשמיים, אני מודע לכך שאני חוטא ויש לי צורך בסליחתך. אני מאמין שבנך מת עבור חטאיי. אני רוצה לחזור בתשובה, לפנות מהחטאים שלי. אני מזמין אותך ואת בנך לבוא לליבי ולחיים שלי. אני רוצה להאמין בך ובבנך וללכת בעקבות בנך, אתה אלוהיי ומושיעי. בשם ישוע המשיח, אמן.' אנחנו צריכים יכולת הבחנה רוחנית לדעת מהו תזמון נכון לפנות בהצעה להתפלל תפילה שכזו. כמובן שתמיד יש סיכוי שהפנייה היא אגרסיבית מדי, אולם מצד שני יש סיכוי למשהו גרוע מכך - שלא היינו מספיק ישירים. לפעמים אנשים צריכים גישה תקיפה ומינוע אוהב בכדי לגבש החלטה לקבל את האדון. קשה לדעת מי מתנדנד בין שתי האפשרויות: חיי נצח במשיח או הפסד חיי נצח. לנו המאמינים יש מחויבות קדושה.

חומר נוסף למחשבה:

קיראו את תהילים 20: 77; הושע 4: 11; קורינתיים ב' 21-11: 5. קיראו גם את כתביה של אלן גיי ווייט- 'לימוד וריפוי', עמ' 139-144, 'עזרה בחיי היומיום', עמ' 469,470 בספר "מפעלות התברואה"; 'איש זה מקבל חוטאים', עמ' 185-197, 'לכו לדרכים הראשיות ולשבילים הצדדיים', עמ' 228-237 בספר "הדוגמאות המאלפות של ישוע".

הנה לכם סיפור על איש צעיר שאהב את האדון ורצה לספר לכולם על ישוע. היה לו כישרון להתבטא, הוא היה כריזמטי ונתן עדות מרשימה מאוד. אנשים אהבו לשמוע אותו מדבר. אולם הייתה לו בעייה אחת מתמדת: הוא פחד לשאול אנשים לגבש החלטה ולהתחייב לישוע. דבר זה הפתיע מאוד את חברי הקהילה משום שבכל תחום אחר נראה היה שהוא ישיר מאוד ומוכן בכל עת לדבר בפתיחות על אמונתו. לכשנשאל על כך הוא נתן את אותה תשובה שעסקנו בה בשיעור של יום רביעי- שלא הייתה זו 'המתנה' שבה ניחן. הוא אהב לזרוע את זרעי הבשורה ולהשאיר לאחרים את הקציר. לאחר זמן מה הוא התוודה שבעצם יותר מכל דבר הוא פחד מדחייה. הוא תמיד הרגיש ליקוי בעדותו לאדון (וזה דבר טוב), ומשום כך פחד שאנשים לא יתחייבו לאדון אם הוא יפנה אליהם בהצעה. חברי בית הכנסת הסבירו לו שמתן עדות לא עוסק בנו כי עם בישוע. אף על פי שנוכל תוך תפילה ובאהבה להפנות אותם לישוע, לא נוכל למלא את תפקיד רוח קודשו, שרק דרכו בא השכנוע והשינוי בלב. אולם עלינו להיות המובילים את אהבת המשיח לאחרים.

שאלות לדיון:

1. מה הייתם אומרים למישהו שמפחד לשאול אחרים לקבל את ישוע ולהתחייב כלפיו?
2. ביוחנן 9:1 אנו קוראים: "הָאֹרֶךְ הָאֲמֵתִי, הַמְאִיר לְכָל אָדָם, בָּא אֶל הָעוֹלָם". כיצד עוזר לנו פסוק זה להבין שהאדון מבקש להגיע לכל אדם עם מסר הבשורה והישועה?
3. עד כדי כמה חברותית קהילת המאמינים שלכם למבקרים? מה תוכלו לעשות טוב יותר בגישה לזרים הבאים בפתח בית הכנסת שלכם?
4. מתי הייתה הפעם האחרונה שמישהו מהרחוב נכנס לבית הכנסת שלכם? כיצד הגיבו החברים?
5. בכיתה דברו על רגעי שינוי הלב שלכם, סיפור חזרתכם בתשובה. האם סיפרתם אותם לאחרים? כיצד תוכלו לעשות שימוש טוב בסיפור שלכם?